

РЕШЕНИЕ

№ 673

гр. Пазарджик, 14.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, VIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Цветанка Вълчева

при участието на секретаря Стоянка Миладинова
като разгледа докладваното от Цветанка Вълчева Гражданско дело №
20225220102927 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявен е установителен иск с правно основание чл.415 ал.1 от ГПК.

Подадена е искова молба от УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, ЕИК 115576405, със седалище и адрес на управление: гр.Пловдив, бул.”Пещерско шосе” №66, представлявано от Изпълнителния директор проф. д-р К. Б., д.м., чрез адв.В. П. Б., с адрес на адвокатска практика: гр.Пловдив, ул.”***** против А. А. А., с ЕГН *****, с адрес: гр.Пазарджик, ул.”*****, в която ищецът, чрез пълномощника си, твърди, че на 24.08.2018г. А. А. А. е потърсила медицинска помощ за детето си Д. А. А., с ЕГН ***** в УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, гр.Пловдив с оплаквания от непостоянни болки в корема и кръста, често уриниране, оток по лицето и около очите. Твърди, че детето е насочено за хоспитализация по спешност от „ДКЦ I Пазарджик“ ЕООД. По преценка на лекаря, прегледал детето, същото е хоспитализирано в Клиника по педиатрия и генетични болести на УМБАЛ "Свети Георги" ЕАД, VII детско отделение в 18.44ч. с приемна диагноза „Нефрозен синдром, неуточнен“, за лечение по Клинична пътека №85 „Диагностика и лечение на гломерулонефрити - остри и хронични, първични и вторични при системни заболявания - новооткрити“, чиито изисквания са

посочени в Приложение №17А на Национален рамков договор за медицинските дейности от 2018г. /НРД за МД 2018г./.

Твърди, че за провеждащото се лечение е съставена История на заболяването с №52392/2018г. с приложена към нея медицинска документация - направление за хоспитализация, лабораторни изследвания, консултация, епикриза и др. Описани са извършените медицински дейности, включени в диагностично-лечебния алгоритъм на КП №85.

За приемане на детето в клиниката ответникът А. А. е подписала „Декларация за информирано съгласие за оказване на болнична помощ и прилагане на диагностични и лечебни процедури“, приложена към Историята на заболяването. С подписване на тази декларация за информирано съгласие, родителят декларира, съобразно нормите на Семейния кодекс - чл.122, чл.125 и чл.87 от Закона за здравето, че е запознат с условията, при които НЗОК заплаща на лечебното заведение извършената дейност, както и че НЗОК няма да заплати за оказаната болнична помощ, когато не е завършен алгоритъмът на клиничната пътека. В текста на декларацията е записано, че в случай на незавършване на клиничната пътека, оказаната медицинска помощ и други медицински услуги се заплащат от пациента по действащия към момента на изписване „Ценоразпис на платените услуги, предоставяни от УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, гр.Пловдив“.

Твърди, че няколко часа след хоспитализацията на детето, след като са извършени изследвания и консултация със специалист, ответникът е взел решение да прекъсне лечението на детето си и въпреки разяснените му рискове, тя и детето са напуснали лечебното заведение на 24.08.2018г. За отказа да продължи лечението на детето А. А. е подписала Декларация по образец за информирано решение за преждевременно прекратяване на започналия престой в болничното заведение и на болничното лечение /диагностициране/ Приложение №3 по чл.20 ал.3 от Наредба №49 от 18 октомври 2010г. за основните изисквания, на които трябва да отговарят устройството, дейността и вътрешният ред на лечебните заведения за болнична помощ и домовете за медико-социални грижи/.

Сочи, че в параграф 1, т.2 от ДР към НРД за МД 2018г. е дадено легално определение за „завършена клинична пътека“, а именно: Завършена клинична пътека е: а) за хирургична/интервенционална КП - когато е

извършена основната хирургическа/интервенционална процедура; спазен е задължителният минимален болничен престой, посочен в съответната КП, и са извършени задължителните диагностични процедури, с които се отчита хирургичната пътека, като вид, брой и последователност на извършване, доказващи окончателната диагноза при дехоспитализация, както и предвидените следоперативни грижи; б) за терапевтична КП - когато са извършени основни диагностични и терапевтични процедури, заложиени в нея и е спазен задължителният минимален болничен престой, посочен в съответната КП.

Твърди, че в резултат от прекъсването на клиничната пътека, стойността на получената медицинска помощ не може да бъде заплатена от НЗОК. Но болницата е извършила разходи по лечението, стойността на които възлиза на 214,70 лв. и е определена, съгласно действащия към момента на хоспитализация „Ценоразпис на платените услуги, предоставяни от УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД – Пловдив“, който е общодостъпен, разлепен на видни места в отделенията на болницата, както и публикуван в сайта на лечебното заведение. Сумата от 214,70 лв. се дължи за медицински услуги - консултация със специалист, лабораторни изследвания, ден престой в лечебното заведение, като всяка една от медицинските услуги е подробно описана в „Сметка на пациент“, приложена към исковата молба. Сметката препраща към Ценоразписа на лечебното заведение.

Твърди, че Националната здравноосигурителна каса не заплаща незавършени клинични пътеки, поради което тяхната стойност следва да се поеме изцяло от пациента, в случая родителя на пациента дете, станал причина за неизпълнението ѝ. Посочва, че до родителите на пациента лечебното заведение е изпратило покана за доброволно плащане на задължението за оказаната медицинска помощ. Тъй като такова не последвало за събиране на горепосочената сума, депозирали заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда чл.410 от ГПК, по което било образувано ч.гр.д.№1019/2022г. по описа на Районен съд - Пазарджик, като претендирали А. А. да им заплати освен посочената по-горе сума и законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК в съда до пълното изплащане на задължението, както и сумата от 25 лв., представляваща платена държавна такса за образуване на делото. Заповедният съд уважил искането и издал

заповед за изпълнение за дължимата сума.

Моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на А. А. А., с ЕГН *****, изпълняваща задълженията си по чл.122 и чл.125 от Семейния кодекс и чл.87 от Закона за здравето, че дължи на УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, гр.Пловдив сумата от 214,70 лв., представляваща стойността на предоставената на Д. А. А., с ЕГН ***** медицинска помощ по време на болничното ѝ лечение, оказано на 24.08.2018г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК до пълното изплащане на задължението.

Моли да бъде осъден ответника да им заплати деловодните разноски в заповедното и в настоящото производство.

Представя писмени доказателства. Прави искане за прилагане на заповедното производство.

В срока по чл.131 от ГПК по делото е постъпил писмен отговор на исковата молба от назначения особен представител на ответницата, с който е взето становище, че е налице правен интерес на ищеца за предявяване на настоящия иск, поради което същият се явява допустим.

Твърди, че искът е неоснователен по основание и по размер.

Възразява, че претендираната от лечебното заведение парична сума не е дължима, предвид обстоятелството, че малолетната Д. А. А. е задължително здравно осигурена на основание чл.33, ал.1, т.1 от Закона за здравното осигуряване, във връзка с чл.40 ал.3, т.1 от ЗЗО и като такава има право да получава безплатно медицинска помощ в обхвата на пакета от здравни дейности, гарантиран от бюджета на НЗОК.

Твърди, че напускайки лечебното заведение на 24.08.2018г., здравноосигуреното лице Д. А. А., чрез нейната майка и законен представител, е упражнило гарантираното му от закона право на избор на лечение, предвид разпоредбите на чл.88 ал.2 и чл.90 ал.1 от Закона за здравето, които предоставят правото на пациента по всяко време да откаже извършването на определено лечение.

Твърди, че лицето е действало напълно законосъобразно, поради което не би следвало да търпи неблагоприятни последици в патримониума си.

Сочи, че съгласно трайната практика на административните съдилища, пациентът не може да бъде задължен да заплати престоя си в болницата и стойността на изпълнените медицински дейности, защото липсва законово основание за това. Не съществува изрична правна норма - законова или подзаконова - по силата, на която направените разходи от лечебното заведение да бъдат възложени в тежест на здравноосигуреното лице. Заплащането при напускане на болница не е регламентирано нито в НРД, нито в закон или подзаконов нормативен акт.

Оспорва размера на исковата претенция. Твърди, че сумата 214,70 лв. е начислена не въз основа на ценоразписа, действал към момента на хоспитализацията, а въз основа на ценоразпис, който е в сила от по-късен момент. Възражава, че представената от ищеца като доказателство Сметка на пациент Д. А. А. е изготвена с дата 28.10.2020г., т.е. повече от 2 години след датата на хоспитализацията. Цените на медицинските услуги, посочени в тази Сметка, са актуални към настоящия момент, видно от сайта на УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, но не и към момента на хоспитализацията.

В тази връзка и на основание чл.193 от ГПК оспорва истинността на представената като доказателство от ищеца Сметка на пациент Д. А. А.. Соци, че сметката на пациент представлява частен свидетелстващ документ, тъй като удостоверява факти, свързани със счетоводното отразяване на парични вземания. Становището им е, че посоченият документ е неверен, тъй като удостовереното в него не отговаря на действителното фактическо положение, а именно посочени са цени на медицинските услуги, различни от цените, съществували към релевантния момент на хоспитализация.

Прави доказателствени искания.

С депозираната за съдебното заседание писмена молба, процесуалният представител на ищеца поддържа исковата молба и моли съда да уважи предявения иск като доказан и основателен. Подробни съображения по същество са изложени в представените по делото писмени бележки. Претендира разноски по представения списък.

Особеният представител на ответника взема становище, че предявеният иск е недопустим, но по съществото си - неоснователен и недоказан. Излага доводи по същество в писмено становище.

Съдът, като взе предвид твърденията на ищеца и възраженията на

ответната страна, и като обсъди и анализира събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Ищцовото дружество е подало Заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК срещу ответника, в качеството му на длъжник, въз основа на което е образувано ч.гр.дело №1019/2022г. по описа на Пазарджишкия районен съд. Същото е било уважено и съдът е издал Заповед №594 за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК на 05.04.2022 год., с която е разпоредил ответникът-длъжник да заплати на ищеца-заявител и кредитор следните суми: сумата от 214,70 лв. – главница, ведно със законната лихва за период от 01.04.2022г. до изплащане на вземането, както и държавна такса в размер на 25,00 лева. Посочено е, че вземането произтича от следните обстоятелства: Дължима сума, представляваща цената на предоставена на детето Д. А. А. медицинска помощ, състоящата се в диагностика и лечение, проведени на 24.08.2018г. Майката А. А. А. е прекъснала лечението на детето си, като са напуснали лечебното заведение преди завършване на клиничната пътека. Стойността на предоставените на детето услуги са в размер 214,70 лв. и е определена, съгласно действащия към момента на хоспитализацията „Ценоразпис на платени услуги, предоставяни от УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, гр.Пловдив“.

Заповедта за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК е връчена на длъжника при условията на чл.47 ал.5 от ГПК, поради което на кредитора са дадени указания и срок за предявяване на установителен иск за вземането. В законния едномесечен срок, дружеството-ищец е предявило настоящия установителен иск с правно основание чл.415 ал.1 от ГПК.

Предвид горното съдът приема, че предявеният иск е процесуално допустим и подлежи на разглеждане. По съществото му, съдът приема следното:

От събраните по делото писмени доказателства се установява, че на 24.08.2018г. ответницата А. А. А. е потърсила медицинска помощ за дъщеря си Д. А. А., с ЕГН ***** в УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, гр.Пловдив. Детето е насочено за хоспитализация по спешност при ищеца от „ДКЦ I Пазарджик" ЕООД, с оплаквания от непостоянни болки в корема и кръста, често уриниране, оток по лицето и около очите. След преглед и по преценка

на лекаря, детето Д. А. А. е хоспитализирано в Клиника по педиатрия и генетични болести на УМБАЛ "Свети Георги" ЕАД, VII детско отделение в 18.44ч. на същия ден. Поставена му е приемна диагноза „Нефрозен синдром, неуточнен“, за лечение по Клинична пътека №85 „Диагностика и лечение на гломерулонефрити - остри и хронични, първични и вторични при системни заболявания - новооткрити". Изискванията за същите са посочени в Приложение №17А на Национален рамков договор за медицинските дейности от 2018г.

За провеждащото се лечение е била съставена История на заболяването с №52392/2018г. с приложена към нея медицинска документация - направление за хоспитализация, лабораторни изследвания, консултация, епикриза и др. Описани са извършените медицински дейности, включени в диагностично-лечебния алгоритъм на КП №85.

При приемането на малолетното дете Д. А. А. в болницата, ответницата А. А. А., като нейна майка, е подписала „Декларация за информирано съгласие за оказване на болнична помощ и прилагане на диагностични и лечебни процедури", която е приложена към Историята на заболяването.

С подписването на декларацията за информирано съгласие, майката-ответницата е декларирала, с оглед разпоредбите на чл.122 и чл.125 от СК и на чл.87 от Закона за здравето, че е запозната с условията, при които НЗОК заплаща на лечебното заведение извършената дейност, както и че НЗОК няма да заплати за оказаната болнична помощ, когато не е завършен алгоритъмът на клиничната пътека. В подписаната от ответницата декларация изрично е записано, че в случай на незавършване на клиничната пътека, оказаната медицинска помощ и други медицински услуги се заплащат от пациента по действащия към момента на изписване „Ценоразпис на платените услуги, предоставяни от УМБАЛ „Свети Георги" ЕАД, гр.Пловдив".

След приемането на детето в болницата, му били направени изследвания и консултация със специалист. Няколко часа по-късно, ответницата взела решение да прекъсне лечението на детето си. На ответницата ѝ били разяснени рисковете от решението ѝ, но въпреки това тя и детето напуснали лечебното заведение още на същия ден - 24.08.2018г. За отказа да продължи лечението на детето си, ответницата А. А. А. подписала Декларация /по образец/ за информирано решение за преждевременно

прекръпяване на започналия престой в болничното заведение и на болничното лечение /диагностициране - Приложение №3 по чл.20 ал.3 от Наредба №49 от 18 октомври 2010г. за основните изисквания, на които трябва да отговарят устройството, дейността и вътрешният ред на лечебните заведения за болнична помощ и домовете за медико-социални грижи.

След като ответницата е подписала документите, то тя се е запознала с тях. Още повече, че в декларациите е отразено, че на пациента /в случая на родителя и законен представител на малолетното дете-пациент/ е било разяснено подробно съдържанието, че ги е прочел и че разбира смисъла и значението им. След което е положен и подписът на ответницата. Подписването на документите от страна на ответницата не е оспорено по делото.

В декларациите не са вписани никакви възражения на майката на малолетната пациентка, в това число и такива, че не е била запозната със съдържанието на документите от служителите на администрацията на ищеца или че не е успяла да ги прочете.

С т.ІІІ от Декларацията за информирано съгласие, ответницата е декларира, че е запозната с реда и условията, при които НЗОК заплаща изпълнението на клиничната пътека, по която нейното дете е постъпило за лечение в УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД. Съгласно т.ІV от декларацията ответницата е запозната, че НЗОК не заплаща и няма да заплати за оказаната болнична помощ, когато не е завършен алгоритъмът на клиничната пътека.

В т. VІІ от Декларацията за информирано съгласие е отразено, че ако пациентът откаже лечение или напусне УМБАЛ „Свети Георги“ преди да бъде завършен алгоритъмът на клиничната пътека, поема задължението да заплати на лечебното заведение: стойността на дните престой в болницата; и цената на консултативни прегледи, манипулации, изследвания, разходите за лекарствени продукти и медицински изделия, които не се включват в цената на леглодена, съгласно Ценоразписа на лечебното заведение.

Ответницата и дъщеря ѝ Д. А. А. са напуснали лечебното заведение на 24.08.2018г. Преди това ответницата е подписала Информирано решение за преждевременно прекръпяване на започналия престой в болничното заведение и на болничното лечение/диагностициране, с което е декларира, че напускат болницата, въпреки становището на лекаря за необходимостта да се

продължи лечението на детето в болнични условия. Декларирала е, че е наясно със съпътстващите напускането на болничното заведение рискове, подробно описани. Това информирано решение е представено и прието по делото и не е оспорено от ответната страна, в това число и относно подписването му от ответницата.

Поради преждевременното напускане на болничното заведение, не е била завършена и клиничната пътека, по която пациентът - малолетната дъщеря на ответницата е била приета.

От събраните по делото писмени доказателства се установява, че извършените на детето на ответницата медицински дейности са следните: консултация със специалист, лабораторни изследвания и един ден болничен престой в клиниката. Тяхната стойност, определена, съгласно действащия към момента на хоспитализацията, „Ценоразпис на платените услуги, предоставяни от УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, гр.Пловдив и подробно отразени в приложената „Сметка на пациент“, е в размер общо на 214,70 лева. С подписването на Декларацията за информирано съгласие, ответницата е декларирала, че е запозната с ценоразписа на лечебното заведение.

Болничното заведение - ищец е изпратило на родителите на малолетната пациентка поканата за доброволно плащане на дължимата сума. Поканата е изпратена на посочения от ответницата адрес, но видно от приложената обратна разписка /известие за доставяне/ е, че и е върната невръчана, с отбелязването, че адресатът е в чужбина.

В хода на производството по делото, ответната страна не представи доказателства за плащане на дължимата сума на ищеца за извършените на малолетното дете медицински дейности и еднократния престой в болничното заведение.

Въз основа на така приетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предявеният иск с правно основание чл.415 ал.1 от ГПК - за заплащане стойността на предоставената от ищеца медицинска помощ и услуги по време на болничния престой на малолетната дъщеря на ответницата - Д. А. А. за времето от 24.08.2018г., 18:44ч. до 24.08.2018г., 21:00ч. е основателен и доказан и следва да се уважи.

Настоящият съдебен състав приема, че в конкретния случай са налице

валидно възникнали договорни отношения между ищеца и ответницата, като майка и законен представител на малолетното дете Д. А. А. по договор за лечение, по силата, на който лекуващият - ищецът се е задължил да осигури достъп за лечение на пациента /лекувания/ - детето и да извърши обещаното лечение, а другата страна – родителят на малолетния пациент се е задължил да осигури договореното възнаграждение, доколкото трето лице /НЗОК/ не е задължено да плати.

Здравноосигурените лица /каквото в случая е и малолетното дете на ответницата/ не заплащат оказаната им медицинска помощ, тъй като тя се заплаща от бюджета на НЗОК. Това е така при положение, че оказаната медицинска помощ е със завършен алгоритъм на клинична пътека.

Даденото в параграф 1, т.2 от ДР към НРД за МД 2018г. легално определение за „завършена клинична пътека" е: а) за хирургична/интервенционална КП - когато е извършена основната хирургическа/интервенционална процедура; спазен е задължителният минимален болничен престой, посочен в съответната КП, и са извършени задължителните диагностични процедури, с които се отчита хирургичната пътека, като вид, брой и последователност на извършване, доказващи окончателната диагноза при дехоспитализация, както и предвидените следоперативни грижи; б) за терапевтична КП - когато са извършени основни диагностични и терапевтични процедури, заложи в нея и е спазен задължителният минимален болничен престой, посочен в съответната КП.

В случая малолетната дъщеря на ответницата е пациент, който е здравноосигурен и за заплащане на нейното лечение отговаря държавата, чрез НЗОК, но само при завършен диагностично-лечебен алгоритъм, което в настоящия казус не е налице. Установи се по делото, че ответницата и дъщеря ѝ са напуснали лечебното заведение няколко часа, след приемането на детето. С това те са прекъснали лечението на детето и клиничната пътека, по която Д. А. А. е била приета, е останала недовършена. Предвид на това, стойността на оказаната ѝ медицинска помощ не може да бъде заплатена от НЗОК и следва да се поеме изцяло от страната-пациент, която е станала причина за неизпълнението на лечебния алгоритъм.

Извършените на детето на ответницата изследвания са посочени в приложените фишове с резултати от лабораторни изследвания. Същите, както

и консултацията със специалист са описани в История на заболяването и в издадената епикриза, приета по делото и неоспорена. Медицинските услуги, които са предоставени на малолетната пациентка, са част от цялостния алгоритъм на клиничната пътека /КП №85/ и цената им отговаря на приетия по делото, като писмено доказателство, ценоразпис на услугите, предоставяни от лечебното заведение - ищец.

Ответницата не е заплатила на ищеца дължимите суми за оказаната медицинска помощ и услуги на малолетното ѝ дете Д. А. А. при престоя ѝ в болничното заведение.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че процесното претендирано вземане е съществуващо и изискуемо и длъжникът-ответницата, като майка и законен представител на малолетното си дете Д. А. А. дължи на ищеца сумата в общ размер на 214,70 лева, представляваща стойността на предоставената на Д. А. А. медицинска помощ по време на болничното ѝ лечение, оказано на 24.08.2018г., тъй като не е сторила доброволно това до настоящия момент.

Върху главницата, ответницата дължи и законната лихва, считано от датата на подаването на заявлението по чл.410 от ГПК в съда - 01.04.2022г. до окончателното ѝ изплащане.

Предвид изхода на делото, ответницата дължи на ищеца сторените от него разноси, както в заповедното, така и в настоящето исково производство, в размер общо на 500 лева, съгласно представения Списък на разноските по чл.80 от ГПК и приложените платежни документи.

По изложените съображения, ПАЗАРДЖИШКИЯТ РАЙОНЕН СЪД

РЕШИ:

По иска на УМБАЛ „Свети Георги” ЕАД, ЕИК 115576405, със седалище и адрес на управление: гр.Пловдив, бул.”Пещерско шосе” №66, представлявано от Изпълнителния директор проф. д-р К. Б., д.м., чрез адв.В. П. Б., с адрес на адвокатска практика: гр.Пловдив, ул.”***** против А. А. А., с ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: гр.Пазарджик, ул.”Огоста“ №76, с правно основание чл.415 ал.1 от ГПК: ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на А. А. А., с ЕГН *****, изпълняваща задълженията си по чл.122 и чл.125 от Семейния кодекс и чл.87 от Закона за

здравето, че дължи на УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, ЕИК 115576405 сумата от 214,70 лв., представляваща стойността на предоставената на малолетното ѝ дете Д. А. А., с ЕГН ***** медицинска помощ по време на болничното ѝ лечение, оказано на 24.08.2018г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК – 01.04.2022г. до изплащане на задължението, за които е издадена Заповед №594 за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК от 05.04.2022г. по ч.гр.д. №1019/2022г. по описа на Районен съд - Пазарджик.

ОСЪЖДА А. А. А., с ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: гр.Пазарджик, ул.“Огоста“ №76 да заплати на УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, ЕИК 115576405, със седалище и адрес на управление: гр.Пловдив, бул.”Пещерско шосе” №66, представлявано от Изпълнителния директор проф. д-р К. Б., д.м. разноски в заповедното и в исковото производство в размер общо на 500 лева.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Пазарджишкия Окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____